

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1663

Ianvarivs

urn:nbn:de:hbz:466:1-41940

I. Ian. VITÆ SANCTORUM. 9
suffragium abjicere, & ignorare consi-
lium. Sta super custodiam tuam: Tibi
assistunt Angeli; à dextris boni, à sinistris
mali, S. Laur. Iust. de vit. sol. c. 16.

CIRCUMCISIO DOMINI.

I. Ianuarij.

Ut ego te exosculor diem candidissi-
mum! ô fidus! ô JESU Nomen! Ite
jam astrorum arbitri, dicite sanè fata-
lem hanc mihi stellam esse, horoscopum
meum esse, ab hâc vitam meam, vitæ
studia, mortem, omnia dependere.
Rectè. Quidquid igitur agam, JESU
auspice agam Vigilabo? in oculis JESUS
erit. Dormiam? JESUM somniabo?
Ambulabo? comes JESUS ibit. Sede-
bo? latus claudet JESUS. Studebo?
JESUS erudiet. Scribam? calamum cum
manu JESUS ducet, & JESUS JESUM scri-
bet. Orabo? verba JESUS formabit, ani-
mabit JESUS. Fessus ero? recreabit JESUS.
Esuriam? sitiam? JESUS pascet, ille po-
tabit. Agrotabo? Amor aderit medicus,
JESUS. Moriar? JESU immoriar meo.
JESUS supremis labris natabit. JESUS o-
culos claudet. JESU sinus mihi tumulus,
tumuli inscriptio JESU nomen erit. Sed,
heu mihi? mi JESU! Amor meus! quid
video? quod si vitæ tuæ aurora tam multo-
cruore jam rubet; quàm largos imbres
sanguinis in sero vitæ vespere dabis, ô Sol
A 5 meus!

10 VITÆ SANCTORUM. I. Ian.
meus ! Heu iterum mihi ! Ô M A R I A ! Ô
Cynthia mea ! an palles ? dabis cheu !
etiam tu hodie pluvias. Et ecce imbres
lacrimarum ex utroque oculorum cælo
ruentes. Time peccans adolescentia,
tute hanc tempestatem dedisti. Cur enim
hodie jam ad languidem iretur, nisi sce-
leribus tu quoque fores obnoxia. Ecce
die octavo jam saxit culter tuus verè
faxeus ! Sed disce ad infanda scelera, dis-
ce à cultro tuo erubescere. Disce vulnera
agnoscere tua. Si nescis, ibi vulnus est,
ubi emplastrum est.

*Si tentaris à Diabolosi ab omnibus ho-
minibus opprimeris, si conficeris aegritu-
dine, si doloribus fatigaris, si desperatio-
nis agitaris spiritu, nomen J E S U edicito.*
Justinian. serm. de Circumcis.

S. BASILIUS MAGNUS. I. Ian.

MAGNUM esse B A S I L I U M ad arden-
tis columnæ facem. D. Ephrem vi-
dit. Magnum deinde ostendit *Christus*
ipse, dum, sacris operanti adesse specta-
bilis, cum sancto Duodecim virorum cæ-
lestium senatu voluit. Sed & talem He-
braeus nonnemo credidit, cui profano
adhuc, sacræ tamen mensæ accumbenti,
cum minimo in orbe magnum *Virginis*
Filium è manu suâ propinasset, manus &
ipse dedit. Magnum demum fenserunt è
maximis tyrannis duo. Horum alter Ju-
lianus

I. Ian. VITÆ SANCTORUM. TI
lianus (is qui turpe sibi apostata nomen
peperit) orante contra se BASILIO,
sententiam ferente Deiparâ *Virgine*, exe-
quente D. Mercurio, orbi pœnas perfidi-
diæ, quas meruit, dedit. Non felicior
alter Valens, exilium Divo nostro ne-
quicquam semel iterumque intentavit.
Nam sententiam impiam ferre jam cogi-
tanti, ipsum iustius iudice suo tribunal
reclamavit, sellâ diffractâ; & subscribe-
re laboranti, penna atramentum, quod
habuit, tertium negavit: ipsa manus face-
re officium noluit; certè ut non posset;
exaruit; conjunx filiusque ægri ad cogita-
tum scelus nolentes etiam ingemuerunt.
Et filius quidem à magnâ BASILII ma-
nu convaluit. Cui cum Valens pessimos
superinduxisset medicos Arianos, filius
continuò malè mortuus est. At bene no-
ster, sub annum Christi CCC. LXXVIII.
vixit BASILIUS; vel hoc uno magnus
magnique faciendus Partheniis Sodali-
bus, quod virgo vixit. *Ex Surio.*

*Væ tradentibus Christum ad crucifigen-
dum; sed vœ cum maligna conscientia sub
Sacramento sumentibus illum S. Remig.
Super Matth.*

S. ODILO ABBAS.

I. Ianuarij.

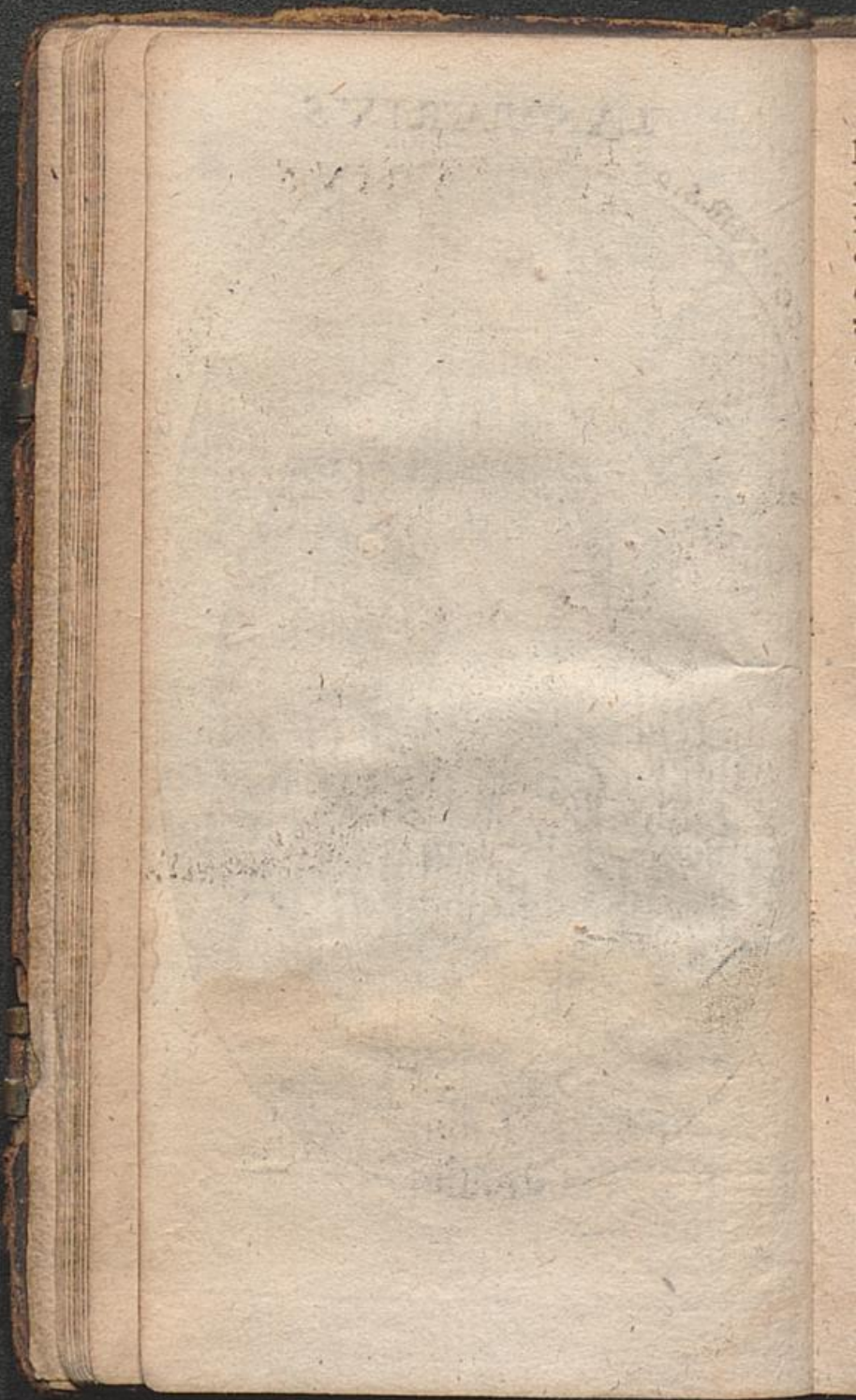
Puer ODILO in D. VARGINTIS perrep-
tavit claudus, exiit sanus: & cum
ire

IANVARIVS

S. PAVLI CONVERS. 25.

S. AGNES V. M. A.

I. Ian. VITÆ SANCTORUM. TI
lianus (is qui turpe sibi apostata nomen
peperit) orante contra se BASILIO,
sententiam ferente Deiparâ *Virgine*, exe-
quente D. Mercurio, orbi pœnas perfid-
iæ, quas meruit, dedit. Non felicior
alter Valens, exilium Divo nostro ne-
quicquam semel iterumque intentavit.
Nam sententiam impiam ferre jam cogi-
tanti, ipsum iustius iudice suo tribunal
reclamavit, sellâ diffractâ; & subscribe-
re laboranti, penna atramentum, quod
habuit, tertium negavit: ipsa manus face-
re officium noluit; certè ut non posset;
exaruit; conjunx filiusque ægri ad cogita-
tum scelus nolentes etiam ingemuerunt.
Et filius quidem à magnâ BASILII ma-
nu convaluit. Cui cum Valens pessimos
superinduxisset medicos Arianos, filius
continuò malè mortuus est. At bene no-
ster, sub annum Christi CCC. LXXVIII.
vixit BASILIUS; vel hoc uno magnus
magnique faciendus Partheniis Sodali-
bus, quod virgo vixit. *Ex Surio.*

*Væ tradentibus Christum ad crucifigen-
dum; sed væ cum maligna conscientia sub
Sacramento sumentibus illum S. Remig.
Super Matth.*

S. ODILO ABBAS.

I. Ianuarij.

Puer ODILO in D. VARGINTIS perrep-
tavit claudus, exiit sanus: & cum
ire

12 VITÆ SANCTORUM. I. IAN.
ire jam quò vellet, posset, pulchrè pedi-
bus, quos cælum donavit, usus, è
mundo abiit, & Religiosam domum i-
niit. Subinde Præfectus Asceterio Clu-
niacensi, ostendit, quàm facile imitari
Christi miracula foret illi, qui vitam
vellet. A quas quippe eunti sibi in solum,
aliis etiam in vinum vertit, piscibusque
non multis bene multam pavit multitu-
dinem: inter primas curas habuit, prio-
rum Manibus opitulari, quos flammæ
piaculares haberent. Id adeò fassus
ipse est orci tortor, quem Siculæ quif-
piam eremi incola non semel querentem
audiit atque indignantem innumeros à
pœnis suis ODILONIS absolvi precibus.
Eos inter Benedictum numerant VIII.
Pont. Max. qui opem & ipse viri implora-
vit, & verò sensit etiam, ac gratus pa-
lâm laudavit. Atque hoc stimulos sub-
didit ODILONI, ut sui quotannis
diem agerent piarum animarum memo-
riâ insignem; quod institutum id tempo-
ris uni illi familiæ familiare totus hodie
Christianus orbis amplectitur. ODILONI
nostro morienti præsto ipse Christus
fuit, Stygiasque larvas cum suis terricu-
lamenti longè iussit faceffere. Nimi-
rum quam opem mortuis vivi ferim-
us, morituri & ipse sentimus. Ex
Surio.

*Disce humilitatem, quam Christus verbo
docuit & exemplo; disce obedientiam, quam
patris*

2. Ian. VITÆ SANCTORUM. 13
patri suo exhibuit & Matri; disce virtutes ceteras, ut vita lumen in te valeas possidere; Christum sequere, Christum imitare, ut ad ipsum pervenias. B. Laur. Just. de interiore conflictu.

S. MACARIUS ALEXANDER.

2. Ianuarij.

Hunc MACARIUM nomine suo Alexandria imò fallor, suo ille Alexandriam beavit. VII. annis sine cocto edulio, sine omni somno dies XX. quadragintadiale jejunium sine omni cibo transegit. Satur intereà cæli deliciis, & piis nunquam non lacrimis ebrius. Inter hæc Cupidinem bella sibi moventem aggressus, culicum præsidio corpus cinxit; quos inter cum sex adeò menses nudus decertasset, horum aculeis longè hostem submovit. Quid multis? brevi tam parvo milite ingentem, & formidandum tyrannum debellavit. Pœnitentem Sacerdotem à sacrilegâ Venere, & qui in pœnam afflicti corpore serpebat, cancro eâ lege absolvit, ut ne porro sacrificaret impurus. Nec in homines solum pius, cæcum feræ, nescio cuius, partum sputo suo illitum lumine donavit, oviculæ exuviis à gratâ parente vicissim donatus. Inter precandum ita se ipsum fertur adhortatus: *Animi mi, ne te in terras è celo demitte: ibi Deum*
& cum

& cum Deo Dei aulam omnem habes. Vi-
derat nimirum quandoque quàm multi-
plici dolo astuque turbare precantium a-
nimos malus hostis niteretur. Ob hæc
aliaque ejuscemodi prædicantibus verè
 MACARIUM, hoc est beatum, ut qui
 mundo tam bellè illuderet, illud respon-
 si dedit, caverent, ne ipsis mundus illu-
 deret. Vivere porro desiit, cum annum
 ageret centesimum, & documento sanè
 fuit mortalibus, frugalitate & vitæ reli-
 giosæ asperitate non minui annos, sed
 crescere. *Ex vit. PP.*

Qua segnities est; capi ineptis cogitatio-
nibus, cum Dominum deprecaris, quasi sit
aliud, quod magis debeas cogitare, quàm
quòd cum Deo loquaris: Quomodo te audi-
ri à Deo postulas, cum te ipse non audias?
 S. Cyprian. de Orat. Dom.

S. GORDIUS MARTYR. 3. Ian.

POTUISSIS olim eremum campanum
 dicere Martium, unde illi prodirent,
 qui bella orbi, qui tyrannis moverent.
 Ita GORDIUS etiam noster è nobili
 militum tribuno Christi tiro, ubi sat diu
 in antro ad eremi leges exercuisse velut
 ad palmum se, & piæ militiæ satis præ-
 luisse jam visus sibi est; progressus de-
 mum festo die in medium theatri, fas-
 susque CHRISTI se militem, corpus
 frustratim concidendum carnifici obtu-
 lit :.

lit : id unum exoptans, plures animas habere, ut plures per mortes Duci Deo invictum se probaret. Scilicet ad insolitum hoc spectaculum exclamârunt Christiani pariter, & hostes horum. Et obstupere hi, quod unius hominis virtus totum theatrum impleret. At illi Deo, Gordio, sibiq̄ue gratulati sunt, cum viderent tot inter certantes quadrigas longè omnes equos ad palmam præcurrere Christianum, jamq̄ue hunc unum illo die ex merito coronandum animo perciperent. Intereà GORDIUS monentibus amicis, qui servatum cupiebant, ore CHRISTUM suum tantisper proscriberet, animo coleret; *ita ne verò, aiebat omnem militibus aditum ad caelos præcluditis? Me quidem Longinos & Cornelios iurat emulari. Christum vobis coram si negem, caelo coram ille negabit.* Hæc ubi dixit, crucis signo armatus omnes cruciatus imperterrito & animo & vultu superavit, ostenditq̄ue, quæ militi honestissima essent vulnera. *Ex Surio.*

Quid prodest Christum sequi, si non contingat consequi. Ideo Paulus aiebat. Sic currite, ut comprehendatis. Ibi tu Christiane fige tui cursus profectusque metam, ubi Christus posuit suam. S. Bern. Ep. 253.

S. GENOVEFA VIRGO. 3. Ian.

Non ego GENOVEFAM laudem, cum vel parentes ejus, quod talem genuissent, B. Germanus laudarit. Transibat hic Lutetiâ Parisiorum in Britannias Pelagianos oppugnaturus, cum GENOVEFAM parvulam tunc puellam intuitus, latere in eâ ingentem virtutem vidit. Itaque blandissimâs verbis vitæ religiosæ studium tenellæ suavit. At illa jam tunc annuit. Ergo mnemosynon capit nummum Cruce insignem, jubeturque è collo suspendere, nullo dehinc muliebri mundo temerando. Arrha fuit hic nummus Christi sponsæ, neque fefellit. Noluit deinceps parvula domi agere, sed sui officii identidem clamitabat esse, templa frequentare. Quare fuit, cum lacrimis suis molestam & clamoribus mater alapâ castigaret. At continuo cæca facinus suum vidit. Lucem deinde biennio post à filiâ, cui dederat lucem, recepit. Cæterum hæc velo inter virgines involuta Parisiensibus contra omnes Attilæ exercitus unicum præsidium fuit. Cibum non nisi bis in hebdomade, vinum virginittatis venenum nunquam admisit. Quoties cælum aspexit, hoc gaudiis, illa lacrimis pluerè visâ. Virtutem in absente Simeon Stylites laudavit, & sæpiusculè salutavit per
nun-

4. Ian. VITÆ SANCTORUM. 17
nuntios. Apud Reges quoque Childericum & Clodoveum tantum potuit, ut à morte virgo absolveret, quos iudices damnarent. Sed parum hoc est, quando idem apud DEUM potuit, & lectulo damnatos ægros passim à morbis absoluit. Quid? quòd quem abstulerat jam, imperio GENOVEFÆ puerum mors reddidit; credo ut ne deesset, qui virginem Matrem clamaret. *Ex Sur. & Lippel.*

Per Baptismatis Sacramentum Spiritus S. factus es templum: noli tantum habitantorem pravis de te actibus effugare, & Diaboli te iterum subicere servituti, quia pretium tuum sanguis est Christi, qui in veritate te iudicabit, qui misericorditer te redemit. S. Leo serm. 1. de Nat. Christ.

S. RIGOBERTUS EP. 4. Ian.

Discite, qui alienam nobilitatem non aliter ac hereditatem aditis, amplius etiam vestrà operâ hanc condecorare; inò domi vestrà hoc est, apud animum vestrum veram nobilitatem quærere. Nos eâ in re doctorem ecce vobis RIGOBERTUM suggerimus: hic gentis suæ splendorem literis, literas pietate illustravit: hanc Rhemenses infulâ ornarunt: ille iterum hanc multis magnisque virtutibus, velut gemmis distinxit. Sacerdotes primus id loci in unum coëgit,

B

re-

reditusque, de quibus viverent, communes fecit. Familiariter Magistro equitum Pipino est usus, qui xediolis, quæ Divus redeunti à venatione missitabat, multum delectatus terræ tantum aliquando concessit, quantum RIGORERTUS, dum ipse dormiret, ambulando potuit circumscribere. Ab eo tempore nusquam alibi vel campi, vel agri lætius ridere, ridentibus nusquam mitius cælum arridere. Aurea tempora & æternum ver diceres. Sed & filium Pipini Carolum (ab animo Martio Martellum post dictum) sacra fonti admovit RIGORERTUS. At Carolus ingratus, quòd urbem Rhemensem dolo aggressus non admissus esset, apertâ vi post fratrem debellatum ingressus, Pontificem sede exegit. Tulit æquo animo exilium, nec multò post ad Pipini dona reversus, vitam sanctissimè exegit. Ad tumulum nocte concubiâ lux ingens visa, & voces è cælo auditæ, multum humanâ suaviores. At nos si nunquam has audimus, quid miri obsecro est, quando cælo aures claudimus? *Ex Surie.*

Si tibi suggeratur in futurum tempus differre bonum propositum, consurge & dic. Dies Domini sicut fur, ita in nocte veniet. Si gula deserviens lautiores tibi commendaverit apparatus recalcitra & dic, Non est Dei Regnum esca & potus. S. Petrus Dam. in Pf. 57.

S. SIMEON

S. SIMEON STYLITA. 5. Ian.

ERubescit hoc die Ægyptus, cū in tam parvā chartā sepeliri superbas moles suas vider. Quid enim? ut mortuos suos, quā posset in cælum extolleret, surgere eò velut gloriæ humanæ scalas Pyramides iussit. At tu Lector, vide sis hoc die illum, qui vivus cælo jam cohabitavit, vivus Pyramides sibi quatuor posuit, invidiam non Ægypto modò, sed orco etiam facturas. Itaque SIMEON opilio primùm, post præaltā in rupe monachos inter Angelus vixit. Verùm cū ob mira, quæ maxima ac plurima patrabat, magni undique accursus fierent, novo miraculo columnas cœpit habitare, quarum quarta, & quæ ei ultima fuit, alta erat pedes IV. & L. Hic ille stare columna suâ firmior; dormire, aut considerare nunquam; vix adeò unquam quid cibi capere, ea & agere & pati, ut hominem dubitarint; Regibus denique, ac Imperatoribus, imò orbi ad se confluenti vel oraculum esse, vel asylon. Indoluit hostis, & dolis, quò domi suæ habet, usus, in flammantem currum non jam SIMEONEM, sed alterum Eliam invitavit. Nec malè profectò cessit astus. Verùm, cū altero pede jam extenso, sacrum Crucis signum efformasset, in ventos scilicet & orcum,

nōn in cælos, cum pessimo aurigâ abivit currus. At SIMEON, ut eâdem pœnâ & se, & hostem ultum iret, uno, ut erat rum, pede, annum solidum perstitit. Mortuus est deinde anno ab orbe restau- raro CDLX. ætatis CIX. atque, ut vicisse scires, etiam post mortem stetit. *Ex Surio.*

Quid animæ prodest, hesternum diem transgisse in actione virtutis, si hodie velut desertor desceveris ab opere justitiæ? Qualem enim te invenero, ait Scriptura, talem te judicabo. S. Basil. in Epist.

S. APOLLINARIS V. 5. Ian.

E Ununchum specta; sed apage illum Parnassi ruborem: hunc, quem dici- mus, virginitas dedit, cælum risit, vel, si mavis lacrimas, has quoque affudit cum suis ridenda Venus, Sed nunc ar- gumentum fabulæ habe. Fuit APOL- LINARIS altera Anthemii viri Con- sularis F. alteram dæmon malus inside- bat. Illa Christum sponsum cogitabat, at hominem parentes. Quid nî etiam sanctus amor hominum oculos luderet ingeniosus? Abit Jerosolymam cum no- bilissimorum parentum veniâ APOLLI- NARIS; comites servulos, ancillas, opes trahit. Redux ex itinere has omnes in egenos spargit, illos manu mittit, uno alterove duntaxat retento. Hos quoque piè fallit, & silvas habitat, jam ubi æstus

æstus culicumque morsus corpus animumque durarunt, & formam illam augustam extinxerunt, prodit è latebris monachum induta, Eunuchum se dicit, Dorotheum apud Macarium nominat. Interea adest soror, & è sorore pellendus dæmon. Pellitur à Dorotheo. Sed redit & præstigiis gravidam filiam Anthemii oculis exhibet, simul parentem Dorotheum mentitur. Ilicet hic ad patrem raptatur, inde ad crucem raptandus. At Dorotheus parentibus, & sorore in locum solum abductis, hanc iterum sanat, illis, positâ tantisper personâ, filiam se probat. Mox ad scenam suam revertens eremum, pergit monachos, orbem, orbem ludere; dum denique cum omnium plausu castissimam larvam mors detraxit. *Ex Sur. & Men.*

Indicamus bella peccatis, conflictum vitii nunciemus, securi de victoria; quia nec arma caelestia hostes poterunt superare terreni, nec divino Regi adversa poterunt contraire mundana; neque vigilantes & sobrios Diabolus perturbare suis superventibus poterit. S. Pet. Chryf. f. 12.

S. EDUARDUS REX. 5. Ian.

EDUARDUM in utero adhuc latitantem fortuna tamen Angliæ Regem legit: firmavit electionem cælum: siquidem

22 VITÆ SANCTORUM. 5. Jan.
in Regem unctus ab ipso Apostolorum
Principe memoratur. Conjugio porrò,
ad quod invitum regni Proceres traxe-
runt, virginitatem copulavit, pulcher-
rimo matrimonio. Pater Pauperum, fi-
lius dici poterat summi Pontificis, ita
hunc semper coluit: tributa liberaliter
remisit, postquam iis incubare custo-
dem orci Cerberum vidit. Jam nec ad
vilis mendiculi postulata erubuit, qui
membris suis captus promissum à D.
Petro sanitatem asseverabat, si bajulo
ad templum Rege uteretur: quin mox
in humeros sustulit pium onus, ad aram
portavit, stipemque divitem sanitatem
addidit. Sed & cæci nonnulli, quã un-
dã manus Rex laverat, hac oculis ipsi
tenebras eluerunt. Facienti Sacerdoti
cùm adesset, conspicuus ei ab arã be-
ne precatus est Christus. Quidvis a-
more D. Joannis, quem Evangelistam
dicimus, rogantibus, nihil visus est un-
quam negasse. Hanc ille religionem præ-
clare obsignavit annulo suo, dum eum
ipsi Divo mendicabulum adsimulanti
dono dedit. Hic annulum Regi remi-
sit, simul de mortis horã commonuit;
quem nuncium ille toto mox regno
vulgavit, quò preces undique piorum
cogeret. Atque eo viatico, quamvis
suis jam dives meritis, longum cæli iter
ingressus est, anno post. Virginis patrum
M. LXVI. & quia nullum corpus animo
virgini

virgini in vitâ, mors diu nullam etiam corpori in tumulo labem aspersit. *Ex Surro.*

Studeant humiles quotidie in humilitatis virtute proficere, imitantes Regem, qui abjecto onere carnalium & regalium indumentorum coram Domini arca nudatus exiliens & exultans uxori sibi objicienti respondit, Ludam, & vilior fiam coram Domino. B. Laur. Iust. lib. 1. de Humilitate.

EPIPHANIA DOMINI. 6. Ian.

Salutaverant jam nuper, inter faustas acclamationes, & cantus festivos Principem suum cælo delapsi cives, aulamque nati Reges quotidie deinceps frequentabant. Sed & orcus rebellis hucusque metu jam suo venerabatur. feræ ipsæ Dominum suum supplices agnoverant; ut jam aliud nil restaret, quam ut terra etiam officium suum faceret. Ergo, ut ad exemplum Regum orbis universus se componeret, tres è regnis suis exciti magi magnis itineribus Bethleem contendunt, sacramentum Christo nato omnium nomine dicturi. Atque, ut ne aberrarent, placuit Superis ducem stellam dare, & fallere, & falli nesciam. Ita Hierosolymam ventum, seduloque in novi Regis cunabula inquisitum. At Herodes in regno suo alium præter

24 VITÆ SANCTORUM. 6. Ian.
se Regem ullum quæri indignatus, bar-
bara animo jam tum concepit consilia,
mox sanguinem, neces, orbasque ma-
tres paritura. Aulicis tamen artibus ap-
prime instructus dolos dolis texit, & ut
noceret, amare se finxit, ut perimeret
adoraturum se hostem etiam ipse pro-
misit. Subhæc à Magis, fidere iterum an-
te ambulone, Bethlemium perventum.
Ibi confidens stella, velut adventum gra-
tulatura, hospites Reges è tecto saluta-
vit. Extemplò ingrediuntur, Regumque
Regem in throno suo præsepi, sapien-
tiam in infante, in homine Deum ado-
rant: addunt deinde tributa, opes pere-
grinas, aurum, thus, myrrham. Inde viam
aliam in regna avita dux somnus dor-
mientibus ostendit: sed sic idem hic vigi-
lantem Herodem delusit. *Ex hist. Evang.*

*Sicut Magi de thesauris suis Mysticas
Domino munerum species obtulerunt, ita
& nos de cordibus nostris, quæ Deo sunt
digna, promamus. S. Leo l. 2. de Epiph.*

S. ANDREAS CORSINUS.

6. Januarij.

ANDREAM CORSINUM parentibus MA-
GNA VIRGO donavit, cum illi prius
eundem ex voto necdum natum eidem
donassent. Videbatur sibi mater utero
lupum ferre, sed qui in æde sacrâ gra-
tissimâ metamorphosi in oviculam
abiret.

abiret. Oraculum fuit non somnium.

CORSINUS etenim adolescens non nihil liberior aliquamdiu cum mundo ululavit, post tamen gravibus ac assiduis parentis suæ monitis captus, religiosæ vitæ se mancipavit? à quâ necquidquam eum abducere admissus est veterator, callidus, quamvis nobilem mentitus vultum, quamvis opulentum oppidò conjugium pollicitus. Primum litanti augustissima cæli Regina visenda se cum Angelis obtulit, atque his eum affata est verbis: *Meam servies servitutem, ad hanc à me delectus.* Posthæc Præsul nominatus Fesulanus, cum fugâ se honori subduxisset, ab infante tum fante est proditus. Puer, nescio quis, cum sacro fonte tingeretur, Andreas lacrimas frequentes affudit: rogatus causam, respondit, puerum eum familiæ suæ probro, patriæ exitio natum; id quod reapse postea urbs credidit, cum vidit. Cum annum deinde ageret LXXI. ipso Christi nascentis pervigilio egregius servus à Dominâ suâ vocatus ad libertatem est. Mortuum virgo sanctitatis famâ percelebris, per scalas vidit cælum conscendere; puto ne ullus Virginis amator dubitet eodem conniti, quando scalas habet. *Ex Surio.*

In Ecclesiam ingredi, ubi Christus discumbit, tuumque præstolatur adventum, atque in spiritu humilitatis pedibus pro-

26 VITÆ SANCTORUM. 7. Ian.
volvere Domini Iesu; confitere scelera, de-
terge vulnera, reatum accusa, sponde con-
versionem, pete veniam, ut plenam conse-
quaris indulgentiam. Laur. Iust. in ser-
monib.

S. LUCIANUS M. 7. Ian.

POSSUMUS hodie ignoscere Samosatæ,
quando maximum probrum ingenti
decore obtuit, & LUCIANUM dedit,
qui non jam rideret cælum, sed moreret-
tur pro cælo. Duodennis puer poterat
tamen pater dici, cum hereditatem pa-
ternam jam tunc pauperum prædem fe-
cisset. Mox inter cœnobitas adscrip-
tus, & Sacerdotio initiatus, Antio-
chiæ ludum literarium aperuit. Miner-
val pauperibus cessit, libros Christianos
restituit, & sacra volumina, quæ du-
dum superstitione corruperat, ad Hebrææ
linguæ regulam censuit. Sed Maximia-
nus non nescius pietatem Christianam
non posse rectius quam cum musarum
lacte, literis inquam, instillari, ad pæ-
nas magistrum tam sancti ludi vocat;
quod tamen vel vultûs majestate meliora
persuadere LUCIANUS diceretur, non
nisi velatis oculis huic impius Agamem-
non locutus est. Promissis primò ingen-
tibus in martyrem pugnavit, tum in
cippum injecit, post in testarum fragmi-
na. Ultimò fame longâ ad deditiorem
com-

compellere est aggressas. Interea sacrificare constituit LUCIANUS. Mirantibus, qui id fieri posset, discipulis, cum aræ mensa abesset, Vos, inquit, in orbem me cingite, & templum eritis; sacra deinde pectori meo imponite; erit hæc viva ara. Dixit, fecit. Mox ad ingressos terrores clamat, *Christianus sum*, & subinde mortuus tacet. Funus nihilominus in mare projectum, saxo dexteræ appenso. Verum truncum primo Delphin, semper hominum, sed martyrum præcipuè amans in litus extulit. Mox dextra etiam (à Musis credo) efferri, brachioque jungi visa est. Nos etiam manum tam doctam pro meritis laudemus, si ad nos Musæ manus illius stilum attulissent. *Surius.*

Corpora nostra aptemus in vitam Dei hostiam, ut sit fides vera, pura conscientia, cor mundum, caro casta, sanctus sensus, pius animus, vita sancta, verecundus habitus, & ad omne Christi obsequium humilitas nostrum semper comitetur incessum, S. Pet. Chrys. h. 109.

S. RAYMUNDUS CONF.

7. Ianuarij.

RAYMUNDUS nobili loco in Hispaniâ natus, cum lacte MARIAM imbibit. Ea deinde pietas cum puero crevit. Nam & in mundo adhuc cum age-

28 VITÆ SANCTORUM. 7. Ian.
ageret, sumptus non exiguos fecit, quo
festus VIRGINIS ab Angelo Salutata
dies augustius ageretur, & postea in D.
Dominici familiam cooptatus, ipsius
DIVÆ monitu novæ societatis auctor
fuit condendæ, quæ vindicandis in liber-
tatem vincētis sese impenderet. Angelo,
qui ei à puero datus est peculiaris, tam
est usus familiariter, ut non rarò ad
stas ab eo preces excitaretur. Cæte-
rum cum pro eâ, quâ erat, Christianâ
libertate, in non licitos Jacobi Arago-
num regis amores gravius nequicquam
investus esset, & ex nautis regio edicto
absterritis recipere eum jam nemo in
navim suam vellet; novus nauta nova
vela mari suspendit pallium suum, aspi-
rante cælesti aurâ sex intra horas mil-
liaria emensus c. lxx. & Barcinonem
appulsus, in cœnobium ad suos per oc-
clusam portam ingressus est. Ibi cum è
sociis unus aliquis gravibus tentationum
fluctibus jactaretur, ubi primùm in ma-
nu litantis RAYMUNDI propitium il-
lud fidus est intuitus, continuò suam
menti reddi malaciam sensit. Argonau-
ta verò noster portum cælestem tenuit
anno. M. CC. LXXV. Ex vitâ apud
Bæov.

*Si nobis non est satis ad salutem, quòd
virtuosè vivamus, sed oportet aliorum
salutem re ipsâ desiderare; cum neque nos
rectè vivamus, neque alios hortemur,
quid*

8. Ian. VITÆ SANCTORUM. 29
quid respondebimus; quæ nobis spes salu-
tatis reliqua erit? S. Chrysoft. 60. in
Matth.

S. LAURENTIUS JUSTINIANUS.
8. Ianuarij.

ANnum agenti JUSTINIANO decimum
nonum induta virginem Divina Sa-
pientia amplexum tulit, & osculum. Ab
eo tempore omnis illi mundus desipere,
una sapere religio. Ad hanc cum se
recepisset, fuit qui, cum familiaritate
(quæ ei cum LAURENTIO intima erat)
destitutum se indignè ferret, ad septa
monasterii cum totâ acie sodalium veni-
ret: cornu unum citharædi, alterum ar-
mati tenebant. Sed utrumque perripit
LAURENTIUS, captumque verbis Soda-
lem in sua jurare verba, manusque dare
religioni coëgit, plaudentibus utique
Superis, quòd jam Theseus Pirithoum
suum, non ad orcum, sed cælum comi-
taretur. Post tamen LAURENTIUS ad in-
fulam extractus, pater pauperum, & ho-
stis superbiorum audiit, mirandaque egit
plurima. In ore illud crebrò habuit: *Eam
demum esse veram sapientiam, scire
Deum omnia esse, at nihil, hominem,*
& illud: *cælo excludendos omnes fore
opulentos, nisi ejus janitores paupe-
res piâ manu corrumperent. Ego pal-
marium id puto: perituras Venetias
fuisse,*

30 VITÆ SANCTORUM. 9. Ian.
fuisse, pessimo Sodomorum exemplo,
nisi potentior apud Deum Abrahamo
LAURENTIUS intercessisset. Porrò
moriturus plumas respuit, memor quàm
duro lectulo Christus obiisset. Et tamen
fine plumis in cælos evolavit anno m.
cccc. x. cum iusta illi homines inter An-
geli persolverent, funeris dicam tibici-
nes, an virturis buccinatores? *Ex Surio.*

*Utinam sceres, quæ Dei sunt! intelli-
geres, quæ mundi sunt! provideres, quæ in-
ferni sunt! profecto inferna borres, su-
perna appeteres, quæ ad manus sunt con-
temneres.* S. Bernard. in Ep.

S. JULIANUS M. 9. Ian.

JULIANUS unicus parentum clarissi-
morum filius primum atatem Musis
consecravit. Ex virgines in clientis sui
pectus amorem virginitatis cum liris
instillarunt. Sed obstiterè votis parentes,
castas aures Hymenæo identidem pulsan-
tes. Itaque à cælo antè per somnum ar-
matus BASILISSAM duxit. Verùm
precantes thalamo caelestis primum o-
dor afflavit; mox de servando pudore
piè fermocinantibus cum MATRE a-
liisque Cælitibus CHRISTUS super-
venit, qui & audentibus animos addi-
dit, & utriusque nomina vitæ libro
descripta ostendit. Ita virgo obiit BASI-
LISSA; JULIANUS verò etiam Mar-
tyr;

10. Ian. VITÆ SANCTORUM. 31

tyr; qui dum ad ludibrium totâ urbe victus circumducitur, C E L S U S , mali Iudicis non malus filiolus, conspicatur eum non tam inter licitorum, quàm Cælitum manus inambulare. Pedes proinde martyris complexus, & Christum puer non pueriliter, & ipse fassus, cum J U L I A N O ad ignem damnatur. Sed virtus proba è flammis splendidior nimirum exit, crescitque, matre etiam Celsi ad Christum adductâ. Caput demum omnibus sub annum Christi ccc. xi. aufertur. Sed neque sic locus coronæ defuit. *Ex Sur.*

Qui igne Christi captus fuerit, talis fit, qualis esset homo solus super terram habitans, adeò nihil curæ est ei gloria & ignominia. S. Chryf. hom. 52. in Acta.

S. MARTIANUS CONF. 10. Ianuarij.

NOvit M A R T I A N U S maximæ Aedi Byzantii præpositus orationem, quò celos & certius, & citius peteret, aliam reddere, creberrima illi jejunia & eleemosynas jungendo. Multus præterea in extruendis cœnobiis templisque fuit; monumentis, quæ ferè unica in mortali homine immortalia D E U S probat. Plenam, quoties foras prodivit, manum circumtulit, cum vacuâ nullum à se inopem passus abire. Veste, quàm diu vixit, non nisi unicâ semper usus, hac etiam, cum nulli ad manum nummi essent,

essent, se exiit, & egenum induit, sed divite lucro: quippe qui deinde cùm seminudus pro arâ divinum cibum in populum partiretur, aureâ palâm à cælo veste ornari visus est, ut planè jam quæstum quæsiisse, & pro paupere togâ meliorem ambiisse videri possit. Nocturno porrò vigil pius urbem obambulabat, vel quibus tunc etiam beneficeret, egenos, vel quos lotos domi curatosque terræ mandaret, mortuos quærens; ex quibus non pauci revixisse inter studia tam sancta memorantur, & alterum vitæ parentem MARTIANUM salutasse. Jam grassantem in templum suum crudeliter flammam medius ipse objecto Evangelicæ historiæ volumine stitit, precibus domuit, lacrimis extinxit. Secundùm hæc aliæque mira, templo, quod ultimùm ædificabat, & vitæ finem unâ imposuit. *Ex Metaphrasæ apud Suriam.*

Manducat Deus in cælo panem, quem perceperit pauper in terra. Da ergo panem, da potum, da vestimentum, da tectum, si Deum debitorem non vis habere, nihil nobis nocebit in terra, si nobis in cælo misericordia sit patrona. S. Pet. Chryl. l. 42.

S. THEO-

S. THEODOSIUS ABB. II. Ian.

THEODOSIUM Cappadocem antrum
ajunt incoluisse; rectius regiam di-
cerent: nam ad illud divertisse hospites
primo itineris sui die tres Orientis Re-
ges memorantur. Totus illi penus pal-
ma, cella fons fuit, delicia dactyli, her-
baque, & lacrimæ. Interim fuit, cum
centum & amplius mensas paucis pani-
bus pasceret: aliàs, cum Martiani hos-
pes esset, illeque panem sibi deesse
quereretur, THEODOSIUS in barbâ
Martiani granum hære frumenti con-
spicatus, qui potes, inquit queri, qui
tot panes in barbâ circumfers? simul,
granum in granarium ablatum totum
hoc complevit, & veluti angustias hu-
jus accusaret, extra ostia se miracu-
lumque effudit. Aliàs magno Pas-
chatis die, cum nihil in cibum sup-
peteret, Numen THEODOSIO mu-
lum submitit instructissimum cibariis,
quâ re ille impulsus semper deinde
egenis duplicavit pium stipendium. Jam
mortis memoriam suis impensè com-
mendavit. Eum in finem sepulchrum
quandoque fieri iussit, rogavitque ce-
quis eo tumultari vellet. Voluit Basi-
lius quidam, qui mox suavissimè ex-
cessitè vitâ, nec tamen in oculo sacro
vel videri, vel audiri desiit. Præno-
bilis

C

34 VITÆ SANCTORUM. 12. Jan.
bilis matronæ filio, dum inter pueriles
ludos, lapsus in fontem cadit, absens
THEODOSIUS, adfuit tamen specta-
bilis, & ne aquis mergeretur innocen-
tia, cavit. Vestis ejus cilicina militum
Daci vicem lorice fuit, & victoriam
peperit. Sed & tibi contra hostem intesti-
num victoriam spondeo, si simili utaris
loricâ. *Ex Surio.*

*Magnum hujus vitæ solatium est, ut
habeas, cui pectus tuum aperias, cum quo
arcana participes, cui committas secreta
cordis tui; ut ames & sequaris eum, qui
tibi paternâ pietate in tristibus compati-
tur, in persecutionibus adhortetur, & in
prosperis gratuletur, S. Bern. tract. de
Ord. Vit.*

S. ARCADIUS M. 12. Januarij.

More Solis virtus hoc pulchrius ni-
tet, quò diutiùs latet. Testem ARCA-
DIUM adduco. Hic savientibus ubique
terrarum in Christianos tyrannis, sive
homo timore aliquo, sive CHRISTI
mandato inductus, post habitis fidei
fortunis omnibus, fugâ se subduxit, &
aliquandiu latebras habitavit. Sed ni-
mirum ut vinceret fugit: ex latibulis
suis velut insidiis hostem expectavit. Ec-
enim cum irruptione in domum factâ,
& non reperto ARCADIO, ad tribunal
de amicis ejus quispiam raperetur,
con-

continuò adfuit; circumventum inexpectatò tyrannum graviterque increpitum jussit omnes pœnas in se experiri: aciem tormentorum instrueret tyrannus, ingenio etiam certaret in auxilium alios etiam tyrannos evocaret, omnes in subsidiiis carnifices constitueret: sese unicum contra omnia tormenta etiam nudum staturum, solâ pacienciâ pugnaturum, ostensurumque ea dimicatione, quantum inermis Christianus omnibus minis, & tormentis armato tyranno præstaret. Desperavit jam tum iudex de victoriâ, & sententiam tulit, quâ manibus ac pedibus mutulari ARCADIVS jubebatur. Hic fixis cælo oculis inter divinas laudes, supplicii locum magnanimus petiit, membra ad lanienam ipse nudavit, ipse singula truncanda exhibuit; itaque sanguinis sui purpurâ splendidus, sine pedibus ad martyrum tamen partes transivit, sine manibus palmam tamen cepit. S. Zeno Ep. Veron.

Ejus in mundo diu velle manere, quem mundus oblectat; quem sæculum blandiens atque decipiens illecebris terrena voluptatis invitat. Porro cum mundus oderit Christianum, quid amas eum, qui te odit? & non magis sequeris Christum, qui te redemit & diligit? S. Cypr. de mortalit.

Duxit GODEFRIDUS Cappenbergenſis Comes genus ſuum e Regio ſanguine. Prædantium ſuorum militum licentiam, ſi quiſquam alius, frenavit, gnarus militum prædam Ducis eſſe futurum. Arcem ſuam in canobium vertit, & D. Norberti familiæ tranſcripſit, cum omnibus fortunis, quibus præclarum auctarium unâ cum fratre Ottonē ipſe acceſſit. Viderunt hoc multò antè in ſomnis illi, qui de Cappenbergenſi arce vel columnam flammanthem, vel civitatem nive nitidiorẽ in cælum viderunt aſurgere. Et verò multa, quò moram tam ſanctis conſiliis injiceret, molitus eſt cognatus ſanguis, nunquam non DEO hæreditatem invidens; ſed ille, uti alia humana omnia, ita hæc etiam inſuper habuit, conjugeque inter Sanctimoniales relatâ, Norberti inſtitutum avidiſſimè arripuit. In hoc accerrimus ſui hoſtis, & glorioliſſimus victor, vix quidquam cibi ſumere eſt viſus, tantùm lacrimis inebriari. Cæli cupidiffimus miſſionem corporis accepit anno M. C. XXXVI. cum moriturus illa audiſſet: *Exite obviam ei*, & venientem e cælo comitatum amiciffimè ſalvere juſſiſſet. Secundum mortem nepti ſuæ multâ luce veſtitum, & coronâ conſpicuum ſe oſten-

14. Ian. VITÆ SANCTORUM. 37

ostendit, quæ illa legentibus loquebatur:
*Induit me Dominus vestimento salutis, &
tanquam sponsam decoravit me coronâ.*
Pulchrè certe honorum cupidos alta
conscendere GODEFRIDUS docet.
Comitem abiecit, ut Rex esset. *Ex Surio.*

*Amor æterna vitæ & spiritualis stu-
dium sapientiæ velut in summa cordis tuæ
constitutum arce præcellat; quatenus dum
fragilem hanc vitam cum sua sapientiâ de-
spicis, repleti divino spiritu, qui ad æter-
nam te provocet gloriam, felici vicissi-
tudine, mercaris. B. Bet. Dam. l. 8. Ep. 9.*

S. FELIX NOLANUS. 14. Ian.

FELICI Nolano cum fratre germa-
no ita convenit, ut ignobilior here-
ditatis portio, id est terra fratri, melior
verò, hoc est, cælum FELICI cederet,
ut qui Christo militaret, germano Im-
peratoris castra sequente. Ita divisus vi-
tæ studiis FELIX sacris est initiatus, ob
fidem deinde in vincula coniectus ab
impiis, sed exemptus ab Angelo, ius-
sus est emeritum Præsulem Maximum
quærere. Eum in eremo repertum se-
mianimen precipis primò, dein uvis,
quas de spinis legerat, recreatum domum
suam deportavit. Hinc cum denuò hostes
ei imminerent, occæcati divinitus,
quem auribus suis loquentem audierant,
apertis oculis non viderunt. Fugientem
porrò,

C 3

38 VITÆ SANCTORUM. 15. Ian.
porrò, & intra geminarum ædium pa-
rietinas abdentem sese, improvise opere
suo aranea texit, & fuit tam tenuis tela
propugnaculum tunc FELICI. Hic Cr-
litum manu pastus VI. menses, & allo-
quo divino dignus, infulâ etiam esset
ornatus, nisi id dignitatis ex innatâ ani-
mi demissione in alium ipse transfu-
set, quòd cum septem diebus ante se
sacris initiatum diceret. Obiit tandem
FELIX scilicet, tumulumque templum
est nactus; quòd cum augustiis postea
D. Paulinus reddere laboraret, solique
rusticani duo ædes suas transcribere
negarent, ecce tibi ignis nocturnus
tectâ rusticorum depastus amplissimam
aream descripsit. Neque hoc solum,
sed & aliis deinceps miraculis FELIX
luxit. Ex Surio.

*È minus in hac perigrinatione deficiet,
quòd verius in fontem divinæ misericordiæ
per virtutem spei mentis, oculos levaveris.
Hæc enim virtus claritate suâ Deum no-
bis manifestat, & inter hostium catervas
intrepide ante faciem Domini nos perdu-
cit. B. Laur. Iust. Lig. vitæ.*

S. PAULUS EREMITA. 15. Januarij.

PAULUS Thebæus xv. annorum a-
dolescens plus Decium, quàm ere-
mum horruit. Certè hoc unum impru-
dens Decius boni fecit, quòd ex Christia-
nis

nis eremicolas fecit. Eos inter princeps PAULUS perhibetur, cui in centesimum usque annum ac decimum spelunca tetum, una eademque arbor palma, & victum, & vestem dedit. Annus agebatur Christianus ecc. xxxiv. cum ad eum divino jussu visit Antonius, atque tunc prudens dispensator corvus, qui annos jam lx. dimensum suum PAULO quotidie afferre assolebat panem dimidium, hospitis memor duplicavit annonam. Secundum hæc, cum, ita monente PAULO, vestem sepulturæ allatum iret Antonius, priusquam rediret, abire inter Calites in calos amicum videt, reperitque genibus humi adhuc fixum, passisque brachiis omnino oranti similem. Cum ultimum proinde officium mortuo præstaret, in eo socios duos leones habuit, qui sepulchrum egestâ humo parârunt, & mœrenti Antonio crebro mœstoque rugitu, & ipsi ad gemuerunt. Hic domum revertit nimium quantum gaudens, spoliis opimis, hoc est tunicâ PAULI e foliis palmæ concinnatâ. Certè non nisi maximis quibusque diebus festis in eâ visus est superbire, ut minus ego jam miret ab Hieronymo eam palmatæ etiam Imperatorum purpuræ prælatam, quando in illâ magnus Antonius triumphavit. *Ex S. Hieron.*

*Quàm deliciosâ fame affligitur, qui
caelestis promptuarii dapibus satiatur?*

40 VITÆ SANCTORUM. 15. Ian.
cui calum fit cellarium, celestis promus
exhibet ministerium; quam feliciter miser
est, qui dum terrenis eget impendiis ange-
licis fulcitur obsequiis: cui x enim disci-
pulis mittitur, angelitus ministratur?
S. Pet. Dam. serm. 33.

S. JOANNES CALYBITA. 15. Ian.

ILLE JOANNES est, qui in illustri Pa-
tricioꝝ familiã Romæ natus, pa-
rentes piè nos docuit fallere. Nam ado-
lescens admodum clam his in Syriam
abiit, & vestem indurus religiosam, u-
nico, sed delicato cibo vegetavit, An-
gelorum pane. Post cum parentes sa-
penumerò ingereret hostis, ægrè illi
sibi que facturus Romam iter instituit.
Ex itinere vestem suam cum mendican-
tis centonibus commutat, & his spo-
liis superbus ad parentes ignotus diver-
tit, tanta que filius familiæ, tanti pa-
trimonii hæres vix malè sartam tectam-
que in vestibulo ædium suarum casulam
impetrat. In hac ille tres annos ad invi-
diam sui hostis furtivo parentum as-
pectu fruitur. Hinc ex tuguriolo suo ad
Superum palatia invitans, matrem ad-
vocat; mendicus ægrè impetrat; præ-
sentem jurejurando adigit, velit jubeat
in pannuceis suis se tumulari. mox san-
ctum Evangelii librum, quem puer ab eã
dono acceperat, in manus tradit, atque
ita

15. Ian. VITÆ SANCTORUM. 41
ita oculos tandem matri aperit, ipse suos
claudit. Enimverò malè officiosa velle
hic auream filio purpuram inducere; sed
ilicet manus sensit tandiu riges cere,
dum piæ & ultimæ JOANNIS volunta-
ti est obsecuta. Claruit verò sanctior hic
in casâ suâ Romulus circa annum Chri-
stianum CD. LXVII. nunquam orbi tam
notus futurus, nisi tam ignotus fuisset.
Ex Surio.

*Præferenda est Religio necessitudini,
& pietas propinquitati. Ea enim est vera
pietas quæ præponit divina humanis, per-
petua temporalibus: nesciunt suis parcere,
qui nihil suum norunt; quoniam Sanctis
omnia Deus est. S. Ambr. in Epist. ad
Rom.*

S. BONITUS EPISC. 15. Ian.

BONITI virtus detecta jam tum di-
vinitus est, cum matris adhuc utero
lateret. Etenim cum hæc gravida à Sa-
cerdote postularet, benè ut sibi precari
vellet, *Quin, ille retulit, bene potius tu
mihi precaris Domine? Amplius ad hæc
obstupescenti, Ne, ait, hoc à te exigere
me crede, sed ab eo, quem utero foves,
quem ad insulam jam nunc vocari video.*
Cæterum BONITUS adultior factus, cum
maxima quæque munia in Gallorum
Regiâ obiret, ita Regis causam egit, ut
cuius dignitati pauperum patrocinium

C 5 præ-

42 VITÆ SANCTORUM. 16. Jan.
præferret. Ascitus inde ad Episcopa-
rum. Arvernensem, dum nocte intem-
pesta in templo precibus vacat, adspe-
ctabilem cum omni aulâ Reginam cæli
MARIAM habet; hujus imperio rem di-
vinam facit (homini Cælitibus infer-
vientibus) & in laboris præmium vestem
aufert mirè candidam, eaque sive mate-
riâ sive arte, quàm mirari oculus huma-
nus semper, agnoscere potuit nun-
quam. Simile sperare postea ausus è suc-
cessoribus unus, eodem se contulit. Ve-
rùm quia merita hominis abludebant,
dissimilis pullus dissimili modo accep-
tus, & arcanâ vi domum suam est depor-
tatus. At BONITUS sponte infulam ab-
jecit, vel, ut rectius loquar, cum coro-
nâ commutavit, quam ei cum locos sa-
cros plurimos lustrasset, à morte (cujus
ipse sibi vates fuit) cælum decrevit, anno
post Servatoris adventum DC. LXXXV. Ex
Survio.

*Qui cupiunt strenuè spirituales persol-
vere laudes, representent se coram Deo tribu-
nali, & ipsum in spiritu præsentem ha-
beant, uti est, nihilque inter se & eum ha-
bere velint, sed tanquam amicus cum a-
mico colloquantur Domino. B. Laur. Iust.
de discip. Monast. Conversat.*

S. FURSEUS CONF. 16. Januarij.

EX Angeliâ FURSEUM ascivimus. Ju-
venta ejus Prodigis plena reliquæ
vitæ

vitæ prælusit. Post hanc à Musis transit ad monachos; mox doctor sanctioris vitæ & canobii conditor, in quod passim vinctos oratione suâ à mundo abstraxit. Interea sub annum DC. XLIV. semel iterumque animo è mortali corpore exiit, ductoribus Angelis bonis, qui vel ignea malorum tela clypeo excipiebant, vel quas de minimis etiam vitæ noxiis adversarii necitebant accusationes diluebant. Jam verò è cali speculâ orbem contemplatus, cum à quatergeminâ scelerum flammâ (perfidiam, rerum fluxarum cupiditatem, discordiam, atque in miseros crudelitatem Angeli dicebant) ardere omnem didicisset, cum à cælestibus Choraulis levem omnem laborem quantumvis magnum, omne tempus quantumvis longum, ad æternitarem breve esse audiisset, à binis è numero Divorum Præsulibus iustus est ad corpus redire, & flagitiosos ad frugem reducere. Grave illi fuit à Cælitum societate avelli, præsertim ubi ad animæ domicilium corpus exanime ventum est. Ingressus tamen Angelis suadentibus toti jam Angliæ orbem (qualem vidit) cælumque oratione suâ depinxit, annosque porrò XII. sceleratis in viam reducendis impendit. Posthac cum Romam pietatis causâ contenderet, prius vitam quam viam emensus est. Integritatis testimonium demortuo corpusculum

44 VITÆ SANCTORUM. 17. Ian.
culum dixit quarto ab obitu anno, & ip-
sum integrum. Animus illuc ivit, quo
assueverat jam ire. *Ex Surio.*

*Fugiantur noxia voluptates, inimica
gaudia, & desideria jam jamque peritura.
Quis enim fructus est ea indefinenter cupere,
quæ etsi non desinant, deseranda sunt?
Amor rerum deficientium ad incorrupti-
bilia transferatur, & ad sublimia voca-
tus animus celestibus delectetur. S. Leo
ferm. 5. de Epiph.*

S. ANTONIUS MAGNUS. 17. Ian.

Ægyptus erat ANTONIUS, & do-
mi suæ nobilis. In primo ætatis
flore mundo moriturus ex asse pauperes
hæredes scribit subinde victoriis ad-
versus hominum hostes malos genios
nobilitatus; ab iis plagis aliquando pes-
simè acceptus, dum JESUM suum fa-
miliariùs deinde rogat, ubi id temporis
fuiſſet, adfuisse spectatorem pugnae audit.
Tam propè à Deo absumus, etiam cum
longè a bestè nos putamus. Aliàs dum
mundum æquioribus animi oculis arbi-
tratur, aream esse aucupis videt laqueis
undique obtectam: scire percupidus,
quis hos effugeret, responsum acci-
pìt, qui animo demisso esset. Subinde
Martyrum pugnis cum actor adesse non
posset, spectator adfuit, & hortator, ju-
dicique sæpe in veste candidâ obuius
mortem

18. Ian. VITÆ SANCTORUM. 45
mortem necquicquam ambiit, eremo pugilem sibi deposcente. Illic cum ageret, à Constantino filiisque Imperatoribus persapelitteris salutatus, vicissim, eos officii sui commonescit, & à suo ad divinum tribunal crebro iussit advertere. Natus annos C. & V. ista suis suggestit documenta: Viverent quotidie morituri. quotidie melioris animi proposita novarent: JESUM assidue suspirarent: hoc nomine clypeo in hostem uterentur: hæreticorum familiaritatem fugiendo effugerent. Sub hæc mortuus anno à partu Virginis CCC. LVIII. vitæ præconem magnum Athanasium habuit, uti & hæredem pallioli sui laceri quidem & detriti, sed quod virtutem sciret tegere.
Ex S. Athanas.

Ecce venatorum spiritualium quot sunt laquei ad capturam animarum toto orbe diffusi! hos tantummodo evadunt, qui mundum ipsum de dignantur amare, illum secedendo spernunt, ejusque concupiscentiis abdicatis DEO in spiritu militare proponunt. S. Laur. Iust. de Contempt. mundi.

S. LEOBARDUS C. 18. Ian.

IN ingentes opes natus LEOBARDUS ad nuptias non tam invitabatur, quam cogebatur à parentibus, quas tamen mors utriusque inturbavit. Filius spon-

46 VITÆ SANCTORUM. 18. *Jan.*
sponsus, ubi iusta his persolvit, ad germanum proficiscitur. Sed hic tum forte ebrius neque agnoscere frater fratrem velle, quin contumeliosè acceptum fide minimè germanâ hospitem domo exigere. Hic LEOBARDUS, dum noctem sub dio agit, cælumque ad faces suas contemplatur, Certè inquit, hoc non excludet, nisi aditum ipse mihi interclusero. Et quousque demum servitutem mundo ingrato hanc serviam? nunquid non mors ipsa parentum ad pileum vocat? nolentes mundo mortui mori me volentem docent. At innumeras opes numero, nempe quas pater heri, ego hodie, cras aliis numerabit. Sponsa mihi est. Mater scilicet bella mihi, & lites pariet. Et ubi tunc castissimi nunc animi lilia? morientur hæc; & ego Superis tam nobilem odorem invidebo? Ergo tibi hunc mentis candorem, ô cælum, tu verò terra, res tuas tibi habe. Exulabis & tu animo nostro. Irasceris? prior exclusisti. Hæc secum LEOBARDUS, mox rectâ Asceterium; ibi ipsos duos & viginti annos angustiis cellæ inclusus aditum ad se mundo vicissim negavit, neque ramentum vel talis sine prole in cælos abiit. Reliquit post se virtutem nobilem filiam & vobis, Sodales Parthenii, loquendam. Cur abnuitis pauperem ducere? dabit cælum dotem. *Ex Smt.*

Non in nobis flamma libidinis astuet,

1407

non turpis cogitatio pulchram animam nostram coram DEO speciem fadet. Non nos terrena facultatis abundantia in superbiam erigat, non tenacitas misericordiam viscera pauperibus claudat: Vigeat in nobis perpetua castitas. S. Pet. Dam. serm. 65.

S. LAUNOMARUS ABB. 19. Ianuarij.

EGalliã est hoc lilium, quod manu tenes. Multa inde in rosaria Mariana transferemus; interea isto oculos oblecta. Nascitur ergo LAUNO-MARUS anno post natum Servatorem vigesimo supra quingentesimum. Puer genium suum defraudat, ut inopum ditet. Hinc Sacerdos, ex Sacerdote nobilis eremicultor cœnobium exadificat, & silvas facit habitari. In his feræ à lupis agitatae asyloa sinum pandit, verissima aurei seculi ovis. Inde optimus orator oratione suã suadet arborei ingenti, alio ut migret, & persuadet. Depopulantem porro omnia flammã uno Crucis signo exarmat: agris sanitatem pristinam plurimis impertit. Sed non perinde avaro nescio cui facere medicinam placuit. Fuit hic oppidò dives, sed letho proximus recte pauper sibi videbatur. Mit-
tit itaque XL aureos LAUNOMARUS, sive ut DEUM sibi per hunc propitium redderet, sive ut fortè sic mortem auro corrumperet, At verò
LAU-

LAUNOMARUS ad severum in arâ ex-
amen singulos expendere, & unico
duntaxat servato, alios omnes remitte-
tera, gravi additâ denuntiatione, quâ
& expostulabat, quòd furtum munus
DEO obtruderet, & simul mortem in-
dicebat. Et verò non huic tantùm, sed
universæ Galliaë vastitatem clademque
vaticinatus est; ipse tamen ne hanc vi-
deret, morte oculos clausit. *Ex Suario.*

*Homo, mitte & pramitte thesaurum
tuum in celos, ne caelestem animam demer-
gas in terram. Aurum de profundo terraë
anima ab excelsis celi. melius proinde est,
ad sedem suam deferri aurum, quam in
sepulchro auri anima demergatur. S.
Pet. Chryf. ser. 22.*

S. ABUNDANTIA VIRG. 19. Ian.

SARIS laudasse ABUNDANTIAM vi-
deri possem, si illud modò dicerem,
& natam & mortuam laudatam ultrò
ab are campano fuisse. Adjiciam tamen
alia pluscula. Cùm sacra fonte tingere-
tur, dicuntur lampades templi suapte
sponte accensæ, & infanti lucem & urbi
infantem gratulatae esse; ipsa ABUN-
DANTIA jam tunc in innocentis femi-
næ patrociniûm (adulteriû rei agebatur)
fuisse facunda. Jam octennem ferunt ab
icone pueruli JESU MATRIS sinum
insidentis pomum aureum, quod manu
forè

forte p̄ictum gestabat, petiisse & adeo impetrasse; ἀγρίδ' ἄρον deinde flores (ab hieme donatas) eidem attulisse, & ut acciperet persuasisse. Sed hucusque cælum cum puellâ lusit. quæ dicam severiora sunt. Itaque memorant cum Majolo Abbate matreque Jerosolymam ivisse, & cum cætera Christi vestigia, tum illa potissimum venerabundam exosculatam fuisse, ubi ille pondere Crucis fessus obviam MATREM habuit, heu! alteram tunc oculis suis crucem. Hic lacrimis diffolvere voluisse ABUNDANTIAM; hic flagris ita in sese sæviisse, ut sicut oculi in fontem, ita sanguis fusus in rivos abire videretur. Abhinc Angelo duce in antrum Onuphrii devenisse, illicque feminam viri vitam vixisse. Ad extremum repertam à patre reductamque in patriam, omnem, hoc mortuo, hereditatem egenis cessisse; mortuam deinde etiam ipsam pro funere ab Angelis laudatam cantu fuisse. *Ex Ferrar.*

Ad caelestia regna suspires, voluntatem Dei facias, imiteris Angelos super terram; adversus tentationes pro pietate configas; & si caelestis militiae sacramenta servaveris, non dubites te in castris triumphalibus Regis aeterni victoriâ coronandum. S. Leo. l. 2. de Nat. Dom.

ANNO post CHRISTUM natum
 LXXXVI. supra CC. Marcus &
 Marcellianus Christiani milites ad de-
 fectionem vehementer à parentibus soli-
 citabantur. Enim verò interponere
 hic Tribunus SEBASTIANUS, turpemque
 à tam sanctis castris fugam omnibus vi-
 ribus dissuadere. Dicenti cælum ap-
 plausit, piúmque oratorem lumine suo
 vestiit, simul vox insonuit ejuscemodi,
Nunquam non mecum eris. Ab eo tempo-
 re non jam fictum Æsculapium Romani
 habuerunt. Ita omnes morbos pellere
 SEBASTIANUS; ita doctè, dum corpori
 medicinam faceret, animum quoque
 morbidorum ad sanam fidem adducere.
 Inter hos cum jam urbi etiam Præfectus
 numeraretur, imperio Diocletiani male-
 fani medicum suum sagittis confon-
 diunt, confossum & prope exanimem
 negligunt. Sed qui SEBASTIANI manu cu-
 rare alios voluit, suâ SEBASTIANUM non
 possit? imò verò adest ille incolumis, &
 sub aspectum tyranni iterum se sistit;
 mox tamen inter fustuarium fortem ani-
 mam expirat, corpusque in cloacas abje-
 ctum Lucinæ tumultandum committit.
Hæc ex Sur. Caterùm ejus cranio hodie
 Ebersperga Bojorum gloriatur, magnâ
 semper illuc confluentium religione, lon-
 gè

20. Ian. VITÆ SANCTORUM. 51
gè tamen majori recedentium, ubi voto-
rum damnati sunt, latitiã.

*O verè illum degenerem & omnis boni
expertem, qui cœlestis vitæ amore non capi-
tur; qui timet hanc perituram perdere, ut
illam possit accipere, quia perire penitus
non novit. Ex Orat. S. Sebast.*

S. NEOPHYTUS M. 20. Ian.

ITa est, uti sua adolescentem etiam
urticam acrimonia loquitur, ita suus
nobilissimum quemque flosculum, cum
primùm exoritur, odor terris cœloque
prodit. Ita quem tibi pinximus, NEO-
PHYTUS Nicæã Bithyniæ ori undus
jam inde à puero sanctiore spiritu vi-
sus est agi. Hic sub columbæ candore
lectulum sæpenterò Divi volatu
ambire: hic postquàm matri, quam ab
eã nascendo acceperat, vitam reddi-
disset, Dux ei in montem Olympum
esse, speluncam hospiti monstrare, &
à feris purgare. Ecquid porrò mirum,
si post ipsum Nomen, Angelum etiam
rutelarem tam habuit familiarem? Nam
iste victum clienti suo ministrare;
iste sub annum trecentimum, cum
vale jam parentibus divino jussu di-
xisset, opesque in pauperem turbam
erogasset, ad tribunal Decii Impera-
toris comes esse, testis virtuti clientis
sui apud Superos, & præco futurus.

D 2

Ibi

Ibi Martyr à flagris, flammis, ferisq[ue]
innocius, nocenti tandem carnifici
ferro cecidit, monuitq[ue] non mentit[ur]
poëtas, qui ex Olympo ad cælos esse ad-
rum canunt. Ex *Martyrol. Rom. O-*
Menais Græcis.

*Delectatur Dominus JESUS in gratia
tate vite, in cordium puritate, & in per-*
fectione virtutum servorum suorum. Pro-
pterea Angelicam conversationem tenen-
conentur, quotquot cælesti domine gratia
simum desiderant exhibere famulatum.
B. Laur. Iust. de discip. Monast. Con-
vers.

S. FRUCTUOSUS E. M. 21. Iulii

IBant ab Æmiliano Præfide missi licet
res, qui FRUCTUOSUM Tarraconis
Episcopum in vincula abriperent. Non
fugit hic, sed bonum se pastorem pro-
baturus obviam etiam ivit lupis. In car-
cere verò constitutus signum scilicet ex-
spectavit, quo currere ad immortalita-
tem juberetur. Jamq[ue] feria VI. ade-
rat, quâ Christus ipse martyribus map-
pam misit, cum FRUCTUOSUS duobus
stipatus comitibus ad rogam cucurrit. Ex
itinere oblatum à piis haustum Christi
exemplo respuit, jejunii sui etiam in mor-
te tenax. Nudis pedibus flammis tamen
insultavit, atque inde veluti pro rostris
Christianos est adhortatus, oculos in æ-
ter-

21. Ian. VITÆ SANCTORUM. 53
ternitatem defigerent, non cruciatus bre-
ves. Jam vincula flammis soluta manus
solverant, cum FRUCTUOSUS, expli-
catis in crucem brachiis, cælum specta-
re, cælum precibus pulsare. Et ecce pan-
ditur hoc, & Martyres (spectantibus
triumphum impiis) inter flammarum
globos, ad cælum evolarunt, coronis
omnes insignes, indeque rident admotas
necquicquam à iudice machinas. Tam
illustrem itaque rogum non aquâ sed
mero diluendum duxerunt Christiani;
sed distinguere laborantibus sacra ossa, è
cælo FRUNCTUOSUS adfuit, vetuit-
que terris disjungi, quos cælum junxif-
set. Ex Surio.

*Laborare non vis, qui utrùm vivas usque
ad senectam nescis: quare differs vocantem
te, virtus de mercede, incertus de die? vi-
dene fortè quod illi tibi daturus est promit-
tendo, tu tibi auferas differendo.* Aug.
ferm. 56. de verb. Dom.

S. MENRADUS MART. 21. Ian.

Fuit MENRADUS Suevici sanguinis
Comes. Tirocinium melioris militiae
in Ascet erio (Augiam Divitem dixere)
posuit. Mox ex tirone miles, ex milite
Dux castra in Eremum movit, semper
inclutus victoriis ab orco reportatis: qui
tam densâ quandoque acie casam oppug-
navit militis nostri, ut suam diei cum
D 3 sole

sole lucem eriperet: sed solvit oppugnationem unicus bonus genius Custos MENRADO datus, cum aliàs sapientum precanti imprimis visendus adfuit. Ita vitam solam agenti in annum XXVI. latrones gemini supervenerunt, quos ipse, quamvis cogitati facinoris minime ignarus, benignè & accepit & habuit. At illi secundum sacrificium & preces, hospitem suum necant ingratiissimi, & ponè caput cereum, uti vivus petierat, statuunt. Is suapte vi accensus, & jam decrescens, cum stipulas lectuli comprehendisset, veritus sacrum caput attingere, sponte iterum extinctus memoratur. Corvi iterum & ipsi gemini, ac diu è manu Divi diarium accipere soliti, pulchrè se & Patronum suum vindicarunt. Alas quippe & ungues intendendo in oculos, & voce, quâ poterant, patricidas clamitando, tandem prædones sunt insecuti, quoad in vincula tandem conjecti sunt, post paulum iterum pœnas corvis daturi. *Ex Suario.*

Si quando animus tuus acceptæ injuriæ dolore exarserit, fac tibi Christus Christi-que vulnera in mentem veniant, quantula-que pars hæc sit eorum, quæ Dominus tuus perpeffus est; hac ratione animi dolorem velut aspersâ aquâ extinxeris. Greg. Naz. in sen.

S. AGNES V. 21. Ian.

AGNES è primâ Romæ nobilitate
 vix dum annos nata tredecim, can-
 didum pudoris florem sanguinis sui pur-
 purâ pinxit. Nam Agno dudum nupta
 dum oblatum à filio Urbi Præfecti tha-
 lamum longè repudiat, vestibus spolia-
 ta in lustrum abripitur, sed mox ab An-
 gelo bono, divinâ luce contra impuros
 armatur, & veste de cælo data ornatur.
 Irrumpentem exinde, de quo dixeramus,
 CHRISTI rivalem, ideoque à malo
 dæmone suffocatum vitâ iterum donat,
 & tamen ab Aspasio flammis addicitur,
 sed quas ad preces virginis cælestis ros
 illicò extinxit. Gladio denique trajicitur
 nova urbis Romæ, sed virgo sed, non la-
 tro, Lucretia. Porrò dum Emerentiana
 virgo ad AGNETIS tumulum precatur,
 lapidibus obruta suoque lustrata sangui-
 ne (nam fonte sacro non erat) à paren-
 tibus AGNETIS prope filiam conditur,
 quibus non multò post inter candidatum
 virginum agmen AGNES cum AGNO
 sponso suo visendam se dedit vetuitque
 deinceps mœerere, & eam felicem tha-
 lamum, quem optimè nupta inscendis-
 set, lacrimis aspergere. *Ex S. Ambr. &
 Brev. Rom.*

*Prospectant sancti Angeli tui certami-
 nis exitum, coronas gemmis coruscantes.*

tenentes in manibus, ut illas perseveranter largiantur, Pudeat te, oro pudeat in conspectu celestis senatus & Imperatoris aeterni segniter dimicare. B. Iustinian. in fascic. amoris.

S. ANASTASIUS MART.
22. Ianuarij.

O Pima spolia abstulisse in Persiam in Cosrhoas putavit, cum Crucem abstulit, sed nimirum quæ Persiam spoliarent. Sanè multorum fides nostra in animum, simul Crux in oculos venit, interque eos ANASTASII celebris magni filii, qui cum de Cruce Crucisque anathemate multa curiosè quærerent, jam tum gestiebat magna pati pro maxima patiente Christo. Itaque sanctissimus transfuga Ierosolimæ Christianum, mox monachum induit; nullâ re sic delectatus, uti res fortiter à Divis gestas legendo, martyribus præsertim, quibus ille tot Palmas tyro invidebat, & interea cum sanguinem nondum posset, lacrimas ubertim fundebat. Ut primum ergo in privato pulvere exercuit sese, prodiit in aciem ultrò hostem læcessens. Igitur ad latomias damnatus saxa tulit, dein verbera. At ille supinus membra etiam nuda lubens pulsanda præbuit, modo vestibus sanctis parcerent. Tanti illi jam tunc fecit cucullum, quem heri

heri natus ridet hodie hæreticus. Cæterum collum pedemque communibus cum nescio quo scelerato vinculis ligatus dies noctesque velut Hilaria inter cantus solemnes traduxit, ut jam ad se Cælites etiam raperet pontificali majestate & insolito splendore insignes, quos inter visus est unus aliquis odoribus (ah! qualibus?) Martyrem venerari. Igitur post altera virgarum clavæque verbera, post tibias fractas aliaque supplicia, tandem cum XL. sociis Martyrum torque, laqueo, est donatus.

Ex Surio.

Non interrogas o homo ea, quæ pateris, sed quæ Christus passus est; quanti te fecit ex his, quæ pro te factus est, agnosce. Quanto enim minorem se exhibuit in humanitate, tanto majorem exhibuit in bonitate: & quanto pro me vilior, tanto mihi charior est. S. Bern. serm. I. de Epiph.

S. CLEMENS E. M. 23. Ianuarij.

Triumphavit CLEMENS Præsul Ancyranus sub annum CCC. III. quando sub sacrificium (ad quod aliàs Cælites illi panem & vinum ministrarunt) ferro cecidit. Rarò tam splendide in cælo est triumphatum. Lictores labore fessi victique innumeri præcessere. Acti ante currum tyranni, Domitianus,

D 5

Dio-

58 VITÆ SANCTORUM. 23. *Idem*
Diocletianus, Maximianus, aliique non
unâ Pugnâ devicti. Præferbantur vit-
garum, flagrorum, funium, catena-
rum, fustium, taurearum, securium,
faxorum benè magnus numerus. Hinc
culei, equuleique & obelisci sequeban-
tur. Inde è ferro manus, galeæ, styli,
subulæ, ungulæ, laminae, pectines, ro-
tæ, grabati, fornaces, omnia à flammis
ignea. Ostendebantur adhæc picis, olei,
sulphuris liquati & vivæ calcis vis in-
gens, major minarum tyrannicarum,
multò maxima blanditiarum, opumque
frustrâ promissarum. Visebantur erga-
stulorum carcerumque simulachra. Ip-
sum mare captivum ducebatur, & præter
alias devictas urbes Ancyra, Nicome-
dia, ipsa adeò Roma gerebatur & trium-
phato triumphos suos erubescibat. Cur-
rum leones (pedes etiam triumphantis
lambere edocti) trahebant. Hunc secuta
innumera turba est pileata, omnes è Deo-
rum serviture in Christianam libertatem
CLEMENTIS virtute asserti. Tot cæli ci-
ves servati totidem Servatori suo coro-
nas porrigebant, addidit cælum trium-
phalem, Angeli plausum, & carmina.
Nos ignavi triumphos laudamus, & pu-
gnas hortemur. *Ex Surio.*

*Quisquis gaudes fortiter egisse Marty-
res Christi, corripe & ipse arma inter mi-
lites Christi, desunt exterius hostes? verte
arma in te, & multos seditiosos inve-
nies*

23. Ian. VITÆ SANCTORUM. 59
nies circes. Doma superbiam, jugula in-
vidiam, extingue libidinem, crucifige
carnem tuam cum vitiis & concupiscen-
tiis. B. Pet. Damian. serm. 31.

S. JOANNES ELEEMOS. 23. Ianuarij.

Cum annum ageret XV. JOANNES,
misericordia divina manifestâ in luce
sponsam se ei obtulit. Annuit continuo.
Et ratum conjugium Superi habuerunt,
dotemque addiderunt, tam opulentam;
ut semper deinde haberet, quod in
egenos effunderet. Archiepiscopus jam
Alexandrinus lustrum egit clientum
suorum, hoc est, pauperum, nume-
ravitque septies mille & quinquaginta,
quibus omnibus deinceps in singulos
dies victum subministravit. Sed nec
ulli alii piam manum unquam subdu-
xit, ut meritò id certaminis cum DEO
suscepisse sit visus, plusne hic dare, an
reddere illi posset. Munificentiam vel
ex eo vide, quod ultimum ægrotanti
unicus super teruncius fuerit vix nau-
lum morituro. Ipse in testamenti sui
tabulis reperisse ingenuè se fatetur in
ærario auri pondo octies mille, & hæc
decies millies, & amplius aucta dilapi-
dasse se in pauperes gloriatur. Anno i-
gitur D. XCII. è corporis ergastulo in
palatium abiit, quod piæ ipsius munifi-
centiæ structum in cælo Troilus vidit,
& verò

60 VITÆ SANCTORUM. 23. Ian.
& verò invidit postea, cum tam boni
prodigalitati æmulus est factus. Ve-
nienti obviam JOANNI sua è cali-
Sponsa processit cælestis aulae cubicle-
rio comitata, manuque peramanter pre-
hensum ad DEI conspectum deduxit.
Ipse IOANNES nec mortuus sibi diffi-
milis, oleo, quod è tumulo suo dedit,
in miseros mitis esse perrexit. *Ex Suri-*
Nihil aliud, qui conversaris in sacro
lo, exigit à te Deus, quam ut mandata
illius custodias, proximum diligas, &
pauperibus alimoniam præbeas: Ergo
igitur inopiam patientibus, quod tibi præ-
stitum est, ut in celo recondas thesauri
imprædabiles. B. Laur. Justin. de com-
planct. Christ. perfect.

S. ILDEPHONSUS EP. 23. Iannarij.

DEbemus hoc sidus (ILDEPHONSUM)
Hispaniæ, in quâ ortum ad nos us-
que (uti ferè solet virtus) radios trans-
misit. Juventam egit in Musarum fami-
liaritate, quibus propiriis magnam elo-
quentiæ laudem sibi comparavit. Ab
his in adyta sanctioris sapientiæ se pe-
netravit, sicutinuitque inter monachos
repuerascere grandis discipulus. Ab his
ad infulam Toletanam abstrahitur, tam
orbis quam cæli amor. Et hem tibi ejus
rei unum alterumve testimonium. Pre-
canti Angeli tumbam S. Leocadiæ reclu-
se-

24. Ian. VITÆ SANCTORUM. 6e
ferunt, & Diva ipsa flammeum suum ob-
tulit; unde ille abscissam partem unà cum
Regis Recceswindi cultro, & ipso tam
sancti velaminis tactu jam sancto, ar-
genteo inclusit. VIRGINEM MATREM
principe semper studio coluit, ejusque
SS. integritatem insigni volumine con-
tra hæreticos edito propugnatum ivit.
Nec gratis. ASSUMPTÆ siquidem in
cælos die, cum supplicabundus cum
suis templo proximus jam esset, Cæ-
litum manus fores pandit, & virgines
inter VIRGO MAXIMA in sede Pon-
tificali conspicua, eidem vestem mirifici
candoris donavit. Ea hodieque religiosè
affervata docet, quo filios suos Magna
Mater uti vestis, aut certè animi colore
cuperet. *Ex Surio.*

*Talis fuit Maria, ut unius vita om-
nium disciplina sit; Si igitur auctor non
displicet, opus probemus; ut quicumque
sibi ejus exoptat præmium, imitetur exem-
plum. S. Amb. de Virg.*

S. BABYLAS EP. M. 24. Januarij.

EUm ego triumphum laudo Divo-
rum, quem non soli ducunt in cæ-
lum, sed cui comes servata juvenus
ambulat. Talem hodie BABYLAS du-
xit. Fortè templo se Antiochiæ inferre
Decius properabat; cum adventanti BA-
BYLAS Antistes se objecit, & pro eâ, quâ
erat

erat Christianâ libertate, cani tyranni
aditum interclusit. Hic in rabiem ve
sus, templum ferro flammisque excin
di, BABYLAM jubet in carcerem abrip
Ecce autem nobilissimam vinculorum
magistri appendicem tergeminos ado
lescentulos (URBANUM, PRILIDIANUM
& EPPOLONIUM dixerunt) lectissimos flo
culos, & quos mellitissimis verbis pri
dem sibi magister BABYLAS concen
liârat. Poterant hi in ruborem etiam
Spartam dare, tam forti animo vel ala
pas devorabant, vel plagas concoque
bant, quæ cum pro numero annorum
singulis ingererentur, doluere scilicet,
non Pyliam sibi atatem esse. Stabat
inter hæc egregius Doctor, oculosque
discipulorum virtute pascebat, animil
que identidem animos de suis addebat.
Quid multis? ferro omnes cæsi, &
magister discipulis, discipuli magistro
sunt immortui. Tam mordicus, semel
virtute magistrorum capta juvenus la
teri eorundem hæret. Caterum BABY
LAS vincula nec mortuus dimittere,
sed in tumulum asportare voluit, id
quod erat ratus, nullos expeditius ad
cælum pedes currere, quàm vinctos pro
cælo. *Ex Surio.*

*Si vis ad perfectionis fastigium pro
vehi, amodo necesse est, in cunctis virtu
tum studiis exerceri, videlicet dum atas
tua cerca est, dum mores teneri in quam
libet*

25. Ian. VITÆ SANCTORUM. 63
libet partem valent indifferenter adduci;
cum ipsis corporalibus incrementis coæva
virtutum exercitia coalescunt. S. Petrus
Dam. l. 6. Ep. 26.

CONVERSIO S. PAULI 25. Ianuarij.

ANnus, qui post CHRISTI ad Superos
reditum erat secundus, idem secun-
dissimus SAULO fuit. Hoc enim ille,
personâ feliciter positâ, PAULUM in-
duit, adnitente potissimum apud DEUM
D. Stephano, non minus tum in cælis,
quàm terris olim pro hostibus suis pie
solicito. Ibat SAULUS minarum ple-
nus, & in vincula ipsam (si Superi si-
nerent) fidem tracturus; cum ecce tibi
subita ab alto vis fulgorque audaciam
attonito omnem excurrit, & feroces
humi spiritus cum domino suo affligit,
simul vox istiusmodi cælo intonat: *Sau-
le, Saule, quid me persequeris?* mox scif-
citant: *Quis es Domine?* responsum
redditur: *Ego sum JESUS Nazareus,
quem tu persequeris.* Atque hæc demùm
vox illam nobilissimam expressit: *Do-
mine quid me vis facere?* Ergo Damas-
cum conferre se iussus, eò à comitibus,
& ipsis rerum gestarum miraculo stu-
pentibus abducitur. Ibi triduum aper-
tis oculis cæcus ac jejunos ab Anania
demum & oculorum, &, quod caput est,
fidei donatur lumine. Hoc ille deinceps
per

per omnes provincias circumferens to-
gentibus accendit, ut rem mihi attentius
consideranti unus quidem hodie ce-
disse PAULUS, ceterum surrexisset
cum PAULO totus orbis videatur. *Ex*
Act. Apost.

Sicut modò nemo est, qui reconciliari non
possit, ita post paululum nemo, qui possit
Noli ergo contemnere Dei misericordiam
si non sentire vis justitiam. S. Bernardus
serm. 1. in Epiph. Dom.

S. POPPO CONF. 25. Ianuarij

Videtur POPPO ad gloriam paternam
bellicasque laudes ab ipso matris te-
tero properasse. Etenim jam tunc late-
re respuens septimo statim mense in lu-
cem, mox ubi per ætatem licuit, ad bel-
lum prodiit. Pietatem tamen comitem
secum traxit, & subinde ad vestigia
Christi Ierosolymam, alias Romam
ad Principum Apostolorum limina in-
visit. Redux, dum nuptias easque illu-
stres cogitat, jamque ad has equo pro-
perat, caelesti luce se animumque atque
adeò hastam etiam suam fulgere ani-
madvertit. Inde omen auspiciumque
melioris militiæ capit, & sacramentum
apud monachos dicit. Inter tyrocini
tempora cum fletu alios inundari, ipse
pumex, videret; saxo è pectore fon-
tem oculis statuit petere, quod factum
postea

25. Ian. VITÆ SANCTORUM. 65
postea tam abundè, ut payimenta, &
vestes sacrificantis fletu maderent, in-
terque cœnulam plus videretur lacry-
marum quàm aquæ bibere. Magnatibus
etiam familiaris pacem inter Conradum
Imp. & Henricum Regem sanxit. Vene-
num non semel ennoxius bibit, illis
morientibus, qui miscuerant. Pastorem
à lupolaniatum vitæ, & gregi reddidit:
dæmonem ludicrâ alapâ fugavit. Mori-
tur denique cilicio incumbens, terram-
que matrem prono pectore deosculans.
Mortuum sex dies odor mirissimus
laudavit suavissimusque; tumularunt
inter homines visi Angeli, sepulchrum
verò ingentia miracula ornavit. Ex
Suario.

*Ornari abs te Diabolus querit, si Cali-
cem aureum invenisse sin terra, donares
illum Ecclesiæ Dei: accepisti à Deo inge-
nium spiritualiter aureum, & ministras
inde libidinibus, & in illo Sathanae pro-
pinas teipsum. S. Aug. Ep. 41.*

B. HENRICUS SUSO C. 25. Ian.

HENRICUS Suso Constantiæ in Do-
minici familiam adlectus simulque
à JESU in adyta amoris inductus, J E-
S U nomen pectori inculpsit ingeniosus
calator. Digitales erant literæ, quæ-
que ad cordis motum, & ipsæ move-
bantur, ut cum hoc dudum conspirasse
E idem

66 VITÆ SANCTORUM. 25. *Idem*
idemque utrobique agiscires. Interea in-
ter dolores deficientem alterum, & e
coelo lapsum nomen JESU è cruce auro
gemmisque rutilans recreavit. Et cur à
Filio Mater abesset? MARIAM salu-
tare ante solem gestiebat, tunc præfer-
rim, cum idem faceret Angelos audis-
set, illis verbis, *Stella MARIA maris*
hodie processit ad ortum: quandoque et-
jam ad cantus illos socius admissus.
Iam Kal. Ian. & Maii, quibus Suevia vel
Xeniis vel cantu certat, ille totos dies
JESUM & MARIAM sonare, flores Cru-
ci dare, hanc osculis fatigare; ut post
tot amores manifestus iterum JESUS
HENRICI nomen in AMANDI muta-
rit, & MARIA (cujus solo nomine in-
fugam orcum dabat) humana nauseanti
caelestem liquorum propinarit. Cæterum
(mecum mirare) hucusque in primo gra-
du virtutis consistere AMANDUM suum
Christus docuit, & Seraphinum alatum
in cruce suâ indutus docuit per adversa
non ire, sed volare in cælum. Abhinc
scortator, sacrorum fur, impostor, ve-
neficus audiit AMANDUS, ut succum-
bere potuisset, nisi JESUS & MARIA
Angelique colloquiis suis identidem
firmassent. His succolantibus in cæ-
los evasit, anno M. CCC. LXV. qui
sequi volunt, legant scandantque *Ru-*
pes, quas scripsit. *Ex Ann. Ordin.*
Pred.

Tri-

26. Ian. VITÆ SANCTORUM. 67

*Tristatur aliquis? veniat in cor ejus
JESUS & inde saliat in os, & ecce ad
exortum nominis lumen, nubilum omne
diffugit, & redit serenum. Labitur quis in
crimen, currit ad laqueum mortis, nonne
si invocet nomen vitæ, respirabit ad vitam?
S. Bern. serm. 15. Cant.*

S. POLYCARPUS EP. M. 26. Ian.

Antistes Smyrnensibus POLYCAR-
PUS à Divo Joanne Apostolo datus
est, eâ apud omnes fuisse auctoritate
memoratur, ut subinde sperare ausi sint
Judæi, Christianos, misso Christo,
POLYCARPUM secuturos. Libertate
quàm Christianâ in dicendo fuerit, ar-
gumento ejus cum Marcione hæretico
congressus, qui cum ad conspectum
suum exhorrescere Divum videret, auda-
ciâ linguam armante, *Nosce nos*, ait *ama-
bo*. At POLYCARPUS, vultu ad severi-
tatem composito, id tantum respondit,
Nosci equidem primogenitum Sathanae.
Cæterum Romæ cum degeret, divini-
tùs de morte suâ edoctus, lictoribus ob-
viam progreditur. Sub pugnae initium
voce è cælo animatur, jamque Christo
malè jussus dicere: *Qui*, inquit, *malè*
*illi possum dicere, qui ipsos LXXX. an-
nos famulanti sibi mali nil fecit un-
quàm?* Ergo ad rogum damnatur. Sed
virtutem ipse absolvit ignis, dum tangere
E 2 vexi-

veritus structâ velut è flammis portio
 ambit innocentem, nec jam lædit, se
 regit, suavissimum interim in adstante
 odorem ejaculatus. Ad extremum gla
 dio confossus sanguine ignem extinxit
 nobili nimbo, & quem vel suis imbribus
 cælum præfert. *Ex Surio.*

*Quando tu hodie in mundo constitutus
 & cras tribunali Dei præsentandus audes
 blasphemiam proloqui? & non metuis
 fortè ignis de cælo descendat & te devoret,
 tuum os adversus omnipotentem aperis,
 neque vereris ne terra sub te disrumpatur
 & te absorbeat? S. Ephrem paravit
 83.*

S. JOANNES CHRYSOST. EPISC.
 27. Iannarij.

CHRYSOSTOMUM laudibus suis
 pingat alter Chrysoftomus; nos um
 bram damus. Nondum Pontifex Byzan
 tinus erat JOANNES, cum in ejus con
 spectum se dedit Apostolorum Princeps
 D. Joanne Evang. comite, & sanctio
 ris potestatis ac magisterii indices claves
 illi ac librum obtulit. Et verò quid mi
 rum, si hoc Doctore etiamnum orbis gau
 deat, qui præceptorem magnum Pau
 lum, imò eundem cum Paulo magistrum
 Spiritum S. habuit? Nam hunc obvo
 litantem capiti suo, dum sacris ope
 raretur, conspexit ipse; illum dum ad
 gressus

28. Ian. VITÆ SANCTORUM. 69
mensam scribere, assistere dictanti si-
mitem alii etiam viderunt. Talis itaque
JOANNES cum urbe suâ hæreticos,
& cum his vitia alia, ac blasphemiam
imprimis proscriberet, sanctæ liberta-
tis vindex acerrimus, æqui justique uni-
cus amator in odium Augustæ Eudoxiæ
incidit: nam JOANNES imperii sui
etiam in Reges memo, templi aditu gra-
vibus ex causis profanam prohibuerat,
& in statuam ejus, quæ propter tem-
plum choreis ludisque non sanctis cole-
batur, graviter detonuerat; jamque se-
cundum exul in meliorem patriam cæ-
lum abiit, ad id à geminis, quos suprâ
memoravimus, Apostolus & D. Mart.
Basilisco invitatus. Siluit itaque au-
reum hoc os anno post reparatam salu-
tem septimo supra quadragesimum.
Ex Surio.

*Tene sobriam religiosis virtutibus disci-
plinam; sit tibi vel oratio assidua, vel
lectio; nunc cum Deo loquere, nunc Deus
tecum; ille te præceptis suis instruat, ille
disponat: quem ille divitem fecerit, ne-
mo pauperem faciet. S. Cypr. Ep. 2. ad
Don.*

S. JACOBUS POENITENS.
28. Ianuarij.

Hominis, mi lector, speculum ca-
pe & peccantis & poenitentis,
E 3 JA-

70 VITÆ SANCTORUM. 28. In
JACOBUM inspice. Hic postquam a
nachoretis XL. omnino annos Deo
militavit, miranda maxima patavit
trophæa de hoste inferno statuit plura
ma! id ætatis vir à feminâ demum triumphat
phatur, & ab eâ feminâ, in tuâ ipsam
cacodæmona non hortuerat, imò
quâ victum egerat. Huic itaque infelix
primò pudorem, mox vitam extorquet.
Et verò tertium scelus accumulasset delin-
perabundus, & victum se mundo dedi-
disset, nisi à tam turpi fugâ sanctissimi
viri operâ DEUS retraxisset. Tum enim
verò ad se redire JACOBUS, sepulchrum
vivas subire, mortem suam vivas desce-
re in decimum annum usque: cælo inter-
rim oculos nunquam attollere, vix se-
mel aut iterum in hebdomade de herbi-
lis vesci, quæ ad ostium conditorii cre-
vissent. Ipse certè Apostolus peccato
mortuum dixisset. Sed nunquam pul-
chrius ille vixit, quàm sic mortuus.
Nam supplicii hic spontaneis placatum
Numen disertis verbis ex Episcopis
nonnemini significavit, beatum im-
brem, quem tam anxie, sed nec quicquam
postulabant, non nisi ad preces JACOBI
concedendum. Atque hoc aliisque ejus-
modi miris cum iterum orbi innotuis-
set, mori denique desit annos natus
LXXV. habuitque novo more unum i-
dem & domicilium & sepulchrum. Ex
Suria.

Cur puder peccatum tuum dicere, quem non pudet facere? aut cur erubescis Deo confiteri, cuius oculis non potes abscondi? Quòd si pudor tibi est, uni homini & peccatori peccatum tuum exponere, quid facturus es in die iudicii, ubi omnibus exposita tua conscientia patebit? S. Bern. in sent.

S. CONSTANTIIUS EPISC. M.

29. Ianuarij.

Nobilissimis parentibus ortus est CONSTANTIIUS; opulentam hæreditatem his demortuis aditurus, nisi alios succedere sibi hæredes vivus voluisset; inopes scilicet assem CONSTANTII abstulère. At hic infulam Perusinam paulò post tulit. Quia verò geminis cæcis curatis oculos multorum Ethnicorum, M. Antonini ævo, aperuit; post crudeles verborum cruciatus in bulliente ab ignibus balneo plagas scilicet iubetur abluere. Verùm sub noctem illuc quoque de cælo lumen affulget, fideique lucem custodibus accendit. Iis auctoribus fugam capit, sed retractus, qui prius aquas, nunc in prunis ignem triumphat. Amissus proinde, sed tertium jam captus atrocissimè cæditur, mollissimè curatur ab Angelis, à tyranno denique capite plectitur. Funus ejus Cælites curarunt, cantuque tamdiu celebra-

72 VITÆ SANCTORUM. 30. Ian.
brarunt, dum Leucianus divino monito
eam curam in se reciperet. Id dum fit
& duo à fide alieni funus rident, oculos
amittunt, dum lugent, recipiunt.
Sed & aliis duobus pulsâ oculis nocte
lux rediit, ut suum jam omnes in CON-
STANTIO solem agnoscerent, quod
diem oculis, ut luberet, vel auferret, ve-
ferret. *Ex Surio.*

*Si non vales pro Deo mortem subire,
vales tamen vitam Deo placabilem ducere.
Magnum quippe est mori pro Christo;
sed non est inferius, vivere Christo. Non
potes sanguinum fundere, potes temetip-
sum pœnitentiæ telo percutere, & in cor-
dis contritione mactare. B. Pet. Dam.
serm. 33.*

S. ALDEGUNDIS V. 30. Ian.

ET si Numen amore omnes omnino
animas depereat, fatendum tamen
est, non raro etiam illustres ceras apud
homines quæsiisse. Ita ADELGUNDEM
è regia Gallorum stirpe oriundam vox
caelo allapsa iussit uni Agno castum tha-
lamum servare; palmâ interim & veste
longè nitidissimâ arrhæ loco datis. Ad
id ipsum cum Angelus etiam Tutela-
ris palam visus hortaretur, mater in-
terim jam telam in sindones nuptia-
les offerret, eâ Neophytos illa vestiit:
mox à morte matris, concubiâ nocte,
- ad

31. Ian. VITÆ SANCTORUM. 73

ad suas nuptias in eremum evolavit, castoque flammeo ab Amando Episcopo (quem magno post coruscum splendore cælo inter Cælites vidit subire) involuta est. Cæterum quo die nova nupta dotem suam, vel in templa vel pauperes dispertivit, etiam has nuptias probaturum, Numen aquam bibenti in vinum vertit. Sed illa, ut pulchriorem se sponso suo probaret, multis precibus carcinoma, velut formæ pigmentum, a cælo extorsit. Ultimùm ægra cum è manu D. Petri manna gustasset, nauseavit abhinc omne, humanos cibos. Eò igitur à Cælitibus adventantibus, & inter hos augustissima cæli REGINA deducta est, ubi illis delitiis quotidie frueretur.

Ex Surio & Lippelo.

Expergiscere o homo & dignitatem tuæ cognosce naturæ; recordare te factum ad Imaginem Dei; utere quomodo utendum est visibilibus creaturis, & quidquid in eis pulchrum & mirabile est, refer ad laudem & gloriam Conditoris. S. Leo serm. 7. de Nat.

S. MARCELLA VIDUA. 31. Ian.

CHorum in Januario claudat mulier, sed quæ virtute vitæque constantiâ certare & invidiam facere viris possit quamque sanctior Roma profanæ illi unicam contra omnes Heroides

E 5

pos-

74 VITÆ SANCTORUM. 31. In
possit opponere. MARCELLA est Ro-
mani sanguinis, & patricini matrona
eodem anno, quo nupta, etiam vidua
exhorruit deinceps tam mortalibus ne-
bere. Nec tamen mater non fuit. Certi
filios multos numeravit, quamvis pau-
peres. In hos prodiga ex auro, & for-
tunis omnibus unum sibi reliquum an-
nulum fecit. Domo pedem aut num-
quam, aut in templum extulit. Religiosa
vitæ viam suo in sexu princeps prævi-
Romanus; tam illustre exemplum in-
merâ exinde multitudine sequente. Por-
rò precibus assiduè vacabat; visitate
batur modesto admodum; corpus per-
quàm duriter habebat, tota in divinis
commentandis. Irrumpentem, qui Ro-
mam obsederat, hostem, imperrerrita
domo suâ accepit, verberâque ac flagra
Spartanâ tulit nobilitate, id unum solli-
cita, quæ virginis Principiæ, quam secum
habebat, pudori consuleret. Is ubi extra
periculum jam stetit, lubens ac volens, i-
mò lata à militibus ad D. Pauli abduci se
passa est. Ibi paucos post dies mortem,
quam cæteroquin viri etiam horrent, fe-
mina risu excepit. Ex S. Hier.

*Quando te à lectione rerum spiritualium
abhorre videris, admonitionesque spiri-
tuales fastidire, tum animam tuam in gra-
vem morbum incidisse noveris. B. Ephrem
t. 1. con. de vita spirituali.*

S. IG-